

Maade vilde sidde musestille og stiltiende give sin Tilslutning til, at en saadan Erklæring blev afgivet.

Jeg vil gerne sige dette, fordi det for mit fremtidige Arbejde paa den Plads, jeg nu en Gang er sat paa, har overordentlig stor Betydning, at man erkender, at jeg ikke paa nogen Maade har haft nogen Bihensigt. Jeg vilde gerne indrømme det ærede Medlem, at han ikke kunde binde sit Parti. Det kunde jeg heller ikke, ikke paa nogen Maade, og det vilde efter min Opfattelse fuldstændig umuliggøre Arbejdet i Statens Jordlovsudvalg, hvis vi, hver Gang vi skulde behandle et sagligt Spørgsmaal, skulde gaa til vort Parti og indhente en Erklæring om, hvordan Partiet saa paa det. Jeg tror, alle Partierne maa have den Tillid til deres Medlemmer, at de sagligt og ud fra de Erfaringer, de har høstet i den Plads, de er sat paa, gør deres bedste for at faa det bedst mulige ud af det. Dette har jeg ønsket at anføre som Svar paa det, synes det mig, overordentlig voldsomme Angreb.

Med Hensyn til det næste Punkt i Angrebet løb Fantasien endnu mere løbsk med det ærede Medlem Hr. Olufson og foregøglede ham, at jeg og dermed mit Parti nu havde forladt den Stilling, vi i Jordspørgsmaalet altid har haft. Nu kunde han bedre forstaa, at der var Samlingstendenser oppe i os overfor Venstre, og saa brugte han den efter min Mening hverken træffende eller smagfulde Bemærkning, at naar man gned paa mig, kom Landbrugsministeren frem, og gned man lidt mere paa mig, kom det ærede Medlem Hr. Pinstrup frem. Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Olufson, at gnider han paa mig altfor meget med den Prop, han brugte i Dag, kunde jeg i nogen Grad tvinges bort fra et politisk Samarbejde med ham. Det forekommer mig, at den Gnidning var af en saadan Art, at hvis jeg ikke vidste, at Partiet var bedre end dets Ordfører, og hvis jeg ikke vidste, at det førte ganske anderledes vægtige Realiteter i Marken, kunde jeg skræmmes bort fra et Samarbejde med dem, som jeg paa mange Omraader gerne vilde fortsætte et Samarbejde med netop om de store og vigtige Spørgsmaal; hvorom vi er enige. Jeg vil altsaa ogsaa her tilbagevise det ærede Medlems Bemærkninger som savnende enhver Grund. Jeg kan forsikre det ærede

Medlem, at hvis det, han her fremførte, havde været rigtigt, havde jeg ikke i Gaar lagt den Styrke, som jeg anvendte, i min Tilslutning til Socialdemokratiets principielle Jordlovsforslag.

Men dernæst et Par Bemærkninger om Realiteten i hele dette Spørgsmaal. For mig staar det saadan, at alt dette, om vi skal gaa op fra 6 000 til 8 000 Kr.; gaa op med Afdragsfristen fra 3 til 5 Aar, prøve paa at gøre Laanene lidt rigeligere ved en Renteforhøjelse eller blive ved det bestaaende, det er den Slags Enkeltheder, man i hele denne Lovgivning kan have delte Meninger om. Man kan have sin Mening om, hvilket der er det mest betimelige i saa Henseende; men jeg vil paa ny understrege stærkt, at dette Forhold har intet som helst med det principielle Grundlag at skaffe, som ligger til Grund for de to Lovgivningsformer, vi her behandler. Og ogsaa med Hensyn til denne Betragtning tror jeg, jeg har Ret til at gaa ud fra, at jeg ganske loyalt udtrykte Statens Jordlovsudvalgs Mening overfor den højtærede Landbrugsminister. Jeg tror, det ærede Medlem skal have stort Skræv i Bukserne for at løbe fra det Standpunkt, han indtog som Medlem af Statens Jordlovsudvalg.

Jeg vil dernæst atter fremføre en Protest mod det ærede Medlems Opfattelse af min Optræden paa Jordlovsudvalgets Vegne: jeg henstillede paa Jordlovsudvalgets Vegne, en Gang imellem henstillede jeg paa det radikale Venstres Vegne, og en Gang imellem havde jeg vist Tilbøjelighed til ogsaa at henstille paa Socialdemokratiets Vegne. Jeg vil overfor det ærede Medlems Bemærkning herom sige, at den Erklæring, som vi har afgivet til Landbrugsministeren, viser efter min Mening for enhver, der uildet og uden at være i en Ophidselsestilstand vil bedømme dette Forhold, at her har jeg netop saa loyalt, som jeg kunde, peget paa alle de Enkeltheder, hvorom der indenfor Jordlovsudvalget var afgørende Divergenser, saaledes med Hensyn til § 1, hvor jeg netop gjorde Landbrugsministeren opmærksom paa, at om dette Forhold er Meningerne delt, enkelte mener, at det ingen Betydning har, enkelte mener, at det vil være rigtigst, at Amtsraadene vælger Amtskommissionerne, medens andre henstiller at optage en Forhandling med Husmands-